

[Hagen Hagensen]

get og ført ned i salen igen, så vi kan få en klaring på, hvor det er, vi skal gå hen.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er korrekt, at der er tale om to justitsministre. Den ene justitsminister, hr. Henning Rasmussen, skrev den 9. juni 1980 til politimesteren i Lyngby og gjorde opmærksom på, at han var interesseret i en fremskyndelse af sagen, og at den blev ført til bunds. Det synes jeg er en rimelig og god optræden af justitsministeren. Den 20. januar 1981 bliver denne justitsminister afløst af hr. Ole Espersen, og hvad der er sket efter den dato, er naturligvis hr. Ole Espersens ansvar.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg vil godt lige i forbindelse med det, hr. Hagen Hagensen sagde her til sidst, understrege, at vi rejser ikke en sag over for nogen. Vi vil have denne sag undersøgt, og jeg synes, det burde være i alles interesse, ikke mindst dem, der på en eller anden måde har været impliceret i den, på grund af det ansvar, som man nu engang har, når man påtager sig forskellige poster.

Riishøj (SF):

Indledningsvis vil jeg skynde mig at svare på nogle af de spørgsmål, der er blevet rettet også til undertegnede. Ét svar er allerede givet. Baggrunden for dette forslag er jo ganske enkelt, at vi finder det samlede efterforskningsarbejde så groft uforsvarligt, at vi skønner, at en uvildig undersøgelse er nødvendig. Jeg har ikke tid i første omgang i hvert fald til at redegøre for den stribe af punkter, der beviser vores påstand. Jeg skal med glæde gøre det senere, og hr. Wilhelm vil givetvis gøre det i sin noget længere tale-tid om lidt. Baggrunden er det mangelfulde efterforskningsarbejde, der skal udføres af en uvildig instans.

Så er der nogle, der ifølge deres retspolitiske opfattelse ikke mener, det er mangelfuldt. Vi mener altså, at det er mangelfuldt, og vi vil meget gerne gøre alt for at overbevise andre om det.

Så er der spørgsmålet om, hvem der har dækket over hvem. Jeg mistænker ikke nogen

justitsminister, hverken den nuværende eller den tidligere, for at være i personligt ledtog med nogen rederier, overhovedet ikke, men jeg vil have lov til, hvis der ikke foretages en uvildig undersøgelse, at have en begrundet mistanke om, at der kan være nogle, der dækker over andre i denne sag, og så kan man lægge i det her »dække over« grove ting eller mindre grove ting, men alle sagens omstændigheder er af en sådan karakter, at hvis der ikke laves en uvildig undersøgelse, så har jeg lov til at have min mistanke. Vi skal jo netop lave den undersøgelse for eventuelt at fjerne den mistanke, men jeg har lov til at have den, så længe denne undersøgelse ikke foretages.

I øvrigt blev der nævnt noget om, at forslaget mangler en præcision, og det er naturligvis bevidst. Denne uvildige undersøgelse, som skal foretages, mener vi ikke at forslagsstillerne skal definere fuldstændig præcist, det skal vi diskutere, og dér er vi åbne over for mange forskellige forslag. Jeg mener ikke, det er heldigt, hvis vi allerede i forslaget her havde nævnt, hvordan denne uvildige undersøgelse skulle foretages i detaljer. Det er klart, det skal være personer, som er uafhængige af politiet, som simpelt hen ikke har egeninteresse i denne sag. De personer, der undersøger de nærmere omstændigheder omkring efterforskningsarbejdet, skal selvfølgelig have ret til at udspørge, man kan kalde det forhøre, de personer, de ønsker, og som har været involveret i denne sag, og de skal have adgang til alle relevante dokumenter i denne sag.

Vi mener ikke, at de svar, vi har fået i retsudvalget, er tilstrækkelige. De rejser en lang række af de samme spørgsmål, som man hele tiden har haft, og de begrundet faktisk behovet for en uvildig undersøgelse af denne sag. Jeg kan ikke nå at nævne alle punkterne, men jeg ville gerne gøre det.

Jeg vil også nævne den internationale side af denne sag. Hr. Bernhard Baunsgaard nævnte den ganske kort. Jeg var selv med ved en høring sidste lørdag om våbentransporter til Sydafrika. På den konference optrådte Abdul Minty fra FN, og han nævnte ganske tydeligt, at det af hensyn til at fremme gennemførelsen af den vedtagne obligatoriske våbenboycot af Sydafrika er af overordentlig stor betydning, at Danmark kulegraver hele denne sag til bunds. Der er virkelig